

OBMURSKI TEDNIK

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE ZA OBMURJE

Ureja uredniški odbor — odgovorni urednik Jože Vild — uredništvo in uprava M. Sobota, Trg zmage 5 — ček. račun pri NB FLRJ v M. Soboti, št. 641-T-308 — tisk Mariborske tiskarne — naročnina četrtletna 75, polletna 150, celoletna 300 din. — Izhaja vsak petek. Poština plačana v gotovini

Maršal Tito izvoljen za predsednika republike

Nad 2000 Sobočanov je manifestiralo na ulicah in pozdravljalo maršala Tita ob njegovi izvolitvi

Ko so ljudje zvedeli, da bo Ljudska skupščina v sredo dopoldne izvolila predsednika republike, so z velikim zanimanjem čakali ob radijskih aparatih. Sicer so pričakovali in bili prepričani, da bo Ljudska skupščina izbrala za to važno in odgovorno funkcijo maršala Tita.

Toda tisti zgodovinski trenutek, ko je naša ljudska demokratična republika dobila predsednika, se jim je zdel nadvse pomemben. Takoj po radijski objavi te vesti, so Sobočani začeli manifestirati na ulicah in se zbirati pred poslopjem mestne občine. Mnogi nad 2000 ljudi sta spre-

govorila sekretar MK ZKJ tov. Rogl in major Bauk. Med velikimi in navdušenimi manifestacijami so poslali pozdravno brzojavko tov. maršalu Titu. Pozdravne brzojavke so poslali maršalu Titu tudi razne organizacije, ustanove, delovni kolektivi in društva.

Dajmo Prekmurju nove šole

K članku, ki je izšel pod gornjim naslovom v »Slovenskem poročevalcu« dne 10. I. 1953, bi dodali še nekaj podrobnejših podatkov o stanju šol v Prekmurju in s tem še podkrepili zahtevo po gradnjah novih šol.

skih poslopij in ukinjiti eno oddelčnih šol v Prekmurju. Potrebno je oboje, toda zidava novih šol je pogoj za ukinitev enooddelčnih šol, t.j. prehod na višje organizirane šole. Brez novogradenj bomo zelo težko — razen v nekaj primerih — ustanovljali osemletne šole in nižje gimnazije. Vzrok temu je v glavnem pomanjkanje šolskih poslopij, ki se kaže v dveh oblikah.

V vaseh ob Muri, kjer je mnogo otrok, ali sploh ni šolskega poslopja, kot je to primer v Turnišču in Bistricah, ali so pa šolska poslopja zelo slaba, stara, s premalo učilnic, tako da sploh več ne odgovarjajo svojemu namenu, kot je to primer v Črensovcih, Bakovcih, Bogojnici, na Tišini itd.

Drugod so šolska poslopja sicer še v dobrem stanju, vendar so to po večini poslopja z eno učilnico in malo premanjno število otrok. Tako so n. pr. okrog Gornjih Petrovcov, kjer šolskega poslopja pravzaprav ni, v razdalji od 2—3 km kar štiri šolska poslopja. Razen v Gornjih Petrovcovih so ostala šolska poslopja v dobrem stanju, imajo pa vsa po eno učilnico. Adrijanci le 23 otrok, Šulinci okrog 30 otrok, v samih Petrovcovih pa tudi samo okrog 40 otrok.

V Salovcih imamo dve šolski poslopji. Vsako poslopje ima po eno učilnico, toda v enem poslopju je postaja Ljudske milice, učilnic nam pa primanjkuje v Dolencih, ki so oddaljeni od Salovcev le tri kilometre, je tudi šola in v Dudincih, ki od Dolencov zopet niso dalje kot tri kilometre, je zopet šola.

Pa vzemimo drugi primer: od Predanovca do Brezovca je le dva kilometra, v obeh vaseh je pa šola z eno učilnico, obe pa zopet nista oddaljeni od Puconca, kjer je nižja gimnazija več kot tri kilometre. V Predanovcih ni niti dvajset šoloobveznih otrok, ostali so v službi pri kmetih. S tem umetno vzdržujejo potrebno število učencev (okrog trideset), da šola že lanske leto ni bila ukinjena.

Ne trdimo pa, da so vse šole z eno učilnico — takih je še vedno 30% vseh šol v okraju, kljub temu, da je bilo po osvoboditvi ukinjenih že petnajst — v dobrem stanju. Poglejmo na primer šole v Gornjih Slavečih, Motvarjevcih, Genterovcih itd. in videli bomo, da so ta poslopja že odslužila. Njihovo vzdrževanje je silno drago, vendar za enkrat drugega izhoda ni, kakor da jih še uporabljamo. Pri nekaterih manjkajo stranišča, vodnjaki, plotovi in podobno, kot v Mostju, Dolnjih Slavečih, Strnkovcih itd. Nič boljše ni stanje pri nekaterih šolskih poslopjih z več učilnicami, kot v Petišovcih, Kobiliju itd.

S tem pa ni rečeno, da do sedaj ni bila ustanovljena nobena osemletna šola in nižja gimnazija. V okraju sedaj deluje deset nižjih gimnazij in več osemletnih šol, toda oboje pod zelo težkimi pogoji. Več učilnic je v zasilnih, preurejenih sobah po privatnih hišah, zadržnih domovih, bivših gostinah, trgovskem lokalu, obrtni delavnici in podobno. Da pri teh šolah ni primerne šolske pisarne, primernih prostorov za zbirko učil, ki so pa tudi zelo skromna in nezadostna, je razumljivo, da o stranišcih, dvoriščih, telovadnicah itd. sploh ne govorimo.

Učilnice, ki so na razpolago, so silno obremenjene. V njih se vrši ves dan pouk, bodisi za učence osnovnih šol ali nižjih gimnazij; poleg tega služijo za sestanke, tečaje, seje, predavanja itd. Kako se učenci počutijo v takih zatohlih, vlažnih, majhnih učilnicah, si lahko mislimo. To nam je pokazal tudi zadnji pregled učencev, komaj 42% jih je svoji starosti telesno primerno razvitih. Ni čudno, da mnogo otrok in učiteljev boluje za tuberkulozo. Čas je, da začnemo resno razmišljati, kako bomo odpravili tako stanje.

Skrb in pomoč ljudske oblasti

Ni dovolj, da o tem razpravlja le Svet za prosveto in kulturo pri OLO v Murski Soboti, (ki je dosedaj ukinil že 15 enooddelčnih šol). (Nadaljevanje na 3. strani)

Upoštevanja vreden vzgled

Pod tem naslovom je sekretar Okrajne gasilske zveze Ljutomer tov. Karel Centrih napisal članek v 9. številki Gasilskega vestnika, glasila prostovoljnih gasilcev Slovenije. V tem članku, ki ga zaradi aktualnosti v celoti objavljamo, takole komentira sodelovanje med gasilsko organizacijo in uredništvom našega tednika:

Nova porazdelitev okrajev je zahtevala, da so bile nekatere

okrajne gasilske zveze razpuščene, društva teh zvez pa so bila priključena zvezam, h katerim je bilo po upravni poti priključeno njihovo področje.

S to reorganizacijo so se pri samskih zvezah javili veliki problemi, predvsem zaradi obsežnosti terena. Pod okrilje okrajne gasilske zveze v Ljutomeru se je vključila bivša zveza v Radgoni, ki je imela svoje področje do Apaške kotline, to

je do Podgorja in Benedikta. Zaradi razsežnosti terena ima naša zveza tudi večje izdatke v administrativnem poslovanju. V proračunu okrajnega ljudskega odbora so za potrebe naše zveze zajeti le najvažnejši izdatki, kot na primer plača namestnika in socialni prispevki, upravni stroški, vzgoja kadra in slinčno. Le malo je določeno za pošne stroške in pisarniške potrebščine. Naša zveza šteje 92 prostovoljnih gasilskih čet in 88 društev, katerim moramo vsaj enkrat na mesec poslati obširnejšo okrožnico z raznim navodili in nasveti. Natipkatj moramo najmanj 92 okrožnic. Ker nimamo množičnega aparata, je prepisovanje okrožnic zelo zamudno delo, ki terja precej dragocenejšega časa. In kje so papir, kuverte in pošne znamke? 92 odposlanih okrožnic nas stane 1518 dinarjev. Kje pa so vabila za konference, seje članov upravnega odbora in štaba brigade? Tudi pri tem imamo vse leto precejšnje izdatke.

Da si prihranimo čas pri prepisovanju okrožnic in izdatke v zvezi s korespondenco, ki je neobhodno potrebna, je organizacijski odsek naše zveze našel ustrezno rešitev, s katero si je zagotovil, da bodo vsa gasilska društva in člani pravočasno obveščeni o vseh važnejših vpra-

Beograd, 14. januarja. Današnja skupna seja obeh svetov Zvezne skupščine je imela samo eno točko dnevnega reda: izvolitev predsednika republike. Seji je predsedoval predsednik Sveta narodov dr. Josip Vidmar.

Nekaj minut pred 10. uro je vstopil v skupščinsko dvorano maršal Tito s članji zvezne vlade. Navzoči ljudski poslanci so ga navdušeno pozdravili. Po otvoritvi je predsednik današnje seje dr. Josip Vidmar predložil imena kandidatov za predsednika republike.

K besedi se je javil ljudski poslanec Jovan Veselinov, ki je

predložil tovariša Tita za predsednika republike. Ob burnem odobravanju vseh poslancev je tov. Veselinov med drugim dejal:

»V imenu skupine ljudskih poslancev želim predložiti ljudski skupščini kandidata za predsednika republike Prediagam osebnost, ki bi jo predložil vsak naš državljan, vsak naš delavec, ki ljubi svojo socialistično domovino in svoje ljudstvo. To je človek, ki nas je vodil po poti zmage, pod zastavo, pod katero so se borili milijoni naših ljudi.

Velika zgodovinska dela smo lahko dosegli zahvaljujoč temu, da smo imeli osebnost, ki je v naše ljudstvo vnesla duh borbe,

duh ljubezni do socializma in ljubezni do svoje domovine. To je tovariš Tito. (Zadnje besede so vsi navzoči pozdravili z večminutnim neprekinjenim ploskanjem in vzkliki »Živel tovariš Tito!«)

Zato predlagam v imenu tovarišev ljudskih poslancev-podpisnikov kandidatne liste za predsednika republike tovariša Tita, za Tita, za boljše življenje našega delovnega ljudstva! Za Tita, za popolno zmago socialistične demokracije v naši državi!

Nato je prečital besedilo kandidatne liste in pri tem poudaril, da je to lista Ljudske fronte Jugoslavije. Listo je podpisalo 52 ljudskih poslancev.

Ratolški škof e pri marša'u Titu

Predsednik zvezne vlade maršal Tito je sprejel pretekli četrtek pripadnike katoliške cerkve v Jugoslaviji: predsednika škofovske konference beograjskega nadškofa g. dr. Josipa Ujčića, djakovskega škofa g. dr. Antuna Aksamovića, zagrebskega škofa g. dr. Franja Salisa, ljubljanskega škofa g. Antona

Vovka, senjskega škofa g. dr. Viktorja Buriča, sarajevskega škofa g. dr. Marka Alapovića in pomožnega zagrebskega škofa g. dr. Josipa Teha.

Maršal Tito je kot predsednik zvezne vlade povabil katoliške škofove na razgovor v zvezi z željo vlade, da bi uredila odnos med državo in katoliško cerkvijo v okviru ustave in v zvezi s prekinitvijo odnosov med Jugoslavijo in Vatikanom.

V dve uri trajajočem razgovoru o mnogih vprašanjih je bilo sklenjeno na temelju izmenjanih gledišč, da bo skupna komisija pripravila elaborat o željah predstavnikov katoliške cerkve in stališču vlade, na temelju katerega bo izdana splosna odločitev o odnosih med državo in katoliško cerkvijo v Jugoslaviji.

PO DOMOVINI

Sava je pri Bosanski Gradski dosegla rekordni vodostaj, 822 cm, kakor ga prebivalci v tem času sploh ne pomnijo.

Šanjih naše organizacije, ne da bi zaradi tega izčrpavali našo blagovno. Zato smo se povezali z uredništvom časopisa »Obmurski tednik«, glasilom Osvobodilne fronte za Obmurje. Izvršili smo agitacijo za časopis med člani in v društvi pod parolo: »Domači časopis v vsako hišo in gasilsko društvo!« Tako smo si zagotovili v listu svoj kotiček za brezplačno objavljanje službenih obvestil. Nič več okrožnic. Naši gasilci vsak teden prebirajo domači časopis, saj najdejo v njem članke iz življenja svojih vasi, poleg tega pa so zmerom obveščeni o delu in nalogah našega prostovoljnega gasilstva.

Tako ima naša zveza mesečno

Zaradi podzemnih vod so ulice na številnih mestih poplavljenе. Okrog 200 družin se je izselilo iz ogroženih predelov. Tako nevarnost poplav iz prejšnjega tedna še ni povsod prenehala.

Na železniški progi Sarajevo—Mostar, ki je bila pretrgana 12 dni zaradi poljenja razmocene zemlje, ki je zasula progo, je zopet vpostavljen delni direktni promet. Več sto železniških delavcev pa še dela za končno ureditev proge med Konjcem in Jablanico, kjer se je zaradi poljenja zemlje sesulo na progo več tisoč kubičnih metrov zemlje in kamenja.

KRATKA VEST

Sovjetske zasedbene sile imajo po uradnih avstrijskih podatkih pod svojo upravo 110 kmetijskih posestev, ki merijo skupno okrog 54.000 ha. Med njimi so tudi imetja, ki so jih nacisti zaplenili Židom. Sovjetske zasedbene oblasti jih izkoriščajo pogosto za urjenje svojih čet.

do 4000 dinarjev manj izdatkov, kar da letno kar lepo vsoto. Napravite tudi vi tako, pa boste laže izhajali z dotacijo okrajnega ljudskega odbora!

Pripomba uredništva: pozdravljamo vzpodbuden sklep naše gasilske organizacije, ki nam je priskočila na pomoč s pridobivanjem novih naročnikov, z željo, da bi jo posnemala tudi druge množične organizacije v našem Obmurju. Naša želja je, da bi frontno glasilo našlo bralce in naročnike tudi v najbolj zakonitih vaseh, v vsaki kmečki hiši. Zato naročajte svoj list, dopisujte vanj ga in posnemajte naše gasilce, pa bomo s skupnimi močmi dosegli ta smoter.

Zadruga v Črensovcih se uvršča med trdna podjetja

V preteklem letu se je mnogo zadrug v ravninskem delu Prekmurja utrdilo. Pokazala se je iniciativa vodstev in olajšanje dela. Nabava traktorjev, a ponekod tudi mlatilnice, je že ena izmed mnogih produktivnih potez, ki plemenitijo naše združništvo. Lep primer gospodarjenja kaže KZ v mali vasi Dolnji Bistrici, ki je v minulem letu nabavila traktor in pred dnevi pripeljala novo mlatilnico — domači izdelek.

Se trdnje pa se je v minulem letu uvrstila med dobra gospodarska podjetja zadruga v Črensovcih. Le-ta je v minulem letu nabavila več poljedelskih strojev, sejalnikov, ki so bili v jesenski setvi zelo zaposleni, proti koncu leta pa še traktor in nadzadnje mlatilnico iz Zemuna. Sedaj je naročila še eno mlatilnico istega tipa, stremi pa še za nakupom traktorja Unimog, ki bi ji bil zelo potreben. Zdjaj že zadruga razpolaga z več vrst strojev za prevoz, obdelovanje zemlje, čiščenje ter predeležavo zrnja. Uprava zadruga se trudi, da ustreže želji svojih članov.

Mnogo uspeha je imela zadruga tudi v odkupu poljskih pridelkov in živine. Prebitek tega je viden v zadržnem hlevu, kjer ima 4 lepo rejene bice. Poleg raznih uslug pa je vodstvo zadruga pripravilo za novo leto prijetno presenečenje — obdarilo je člane s praktičnimi darili.

V novem letu pripravljajo uslužbenec zadruga neko novost. V trgovini bodo uvedli evivo.

V trgovini bo do uvedli evidenčne kartice, s katerih bo lahko razvidno obratno poslovanje. Torej obdarovanje in usluge v letošnjem letu ne bodo šablonske, marveč procentualno odmerjene, po veličini obratnega kredita z zadrugo. To nalogo

so sprejeli uslužbenec, kar bo dalo brez dvoma dosti dela, a število teh se ne bo povečalo.

Pred kratkimi je bila v Črensovcih ukinjena ambulanta. Zadruga se zavzema, da bi ambulanta obnovila, ker je potreba velika. V sporazumu in s pomočjo okoliških zadrug bo skušala vzdrževati zdravniško sestro, razne obveze in mazila bo pa vsak pacient moral plačati ali se pa izkazati z bolniškim listom oziroma občinskim potrdilom o premoženjskem stanju. To zamisel bodo prav gotovo sprejeli vsi člani, tudi sosednjih vasi: treh Bistric, Žižkov, Trnja in Odrance, S podporo občinskega ljudskega odbora bi se ta želja še uspešneje in hitreje uresničila.

Kakor v preteklem letu nameravajo tudi letos urejevati v zadržnem domu dvorano. S tem bi koristili vaskim prosvetarjem, fizikulturnikom in mnogim drugim. K temu bodo pristopili takoj, čim bo tov. ing. Novak izdelal načrt, ki ga pa, žal, le nekoliko predočijo čakajo, ker je rok objube potekel že v prejšnjem letu.

Zadruga se zaveda potrebe po zgraditvi primerne šole v Črensovcih in bo zato v sporazumu s prosvetno oblastjo vrnila oziroma dala v zameno zemljišče v velikosti, ki je bilo v letu 1948 oddano zadrugi, na katerem stoji zadržni dom. Po vseh videzih je sklepati, da se bo šola zaradi zamene zemljišča lahko gradila že letos.

Nekoliko nesporazuma pa je glede plačevanja najemnine za prostore v zadržnem domu, ki je last zadruga. Potemtakem ima uprava pravico zahtevati najemnine za svoje prostore. Torej — za enkratno uporabo sejne dvorane za sestanek odbora OF ali Mladine itd. toliko

in toliko din. Točno, da se mora dom v določenem roku amortizirati — vsote najemnin morajo po uporabi biti izkazati znesek, za katerega se bo zgradba odpisala ali obnovila. To je pravilno, le napačno bi bilo zahtevati, da bi družbene organizacije plačevale isti znesek, kakor druga donosna podjetja ali občinske ustanove, ker sta prav mladinska in frontna organizacija največ prispevali v prostovoljnem delu in se trudili, da ima zadruga danes tako primerne prostore za svoje poslovanje.

Pridni igralci v Cankovi

Pred kratkim je Kulturno-umetniško društvo na Cankovi pregledalo na svojem letnem občnem zboru delo v preteklem letu. Društvo šteje 44 članov in je lani igralo štiri igre, pripravilo devet predavanj Ljudske univerze, ki jih je obiskalo povprečno 70 ljudi. Uspešno je delovalo tamburaški zbor, kakor tudi ljudska knjižnica. Tej pa bo moral pomagati ljudski odbor, kajti lani je bila odvisna le od lastnih sredstev. Delavnice pa bosta morala biti pevski zbor in šahovska sekcija.

Novi odbor društva je sklenil, da bo društvo letos še delavnice. S sodelovanjem pri Noveletnj jekli je zelo uspeh. V kratkem bo nastopilo s komedijo Petra Kočiča »Jazbec pred sodiščem«, v februarju pa bo odigralo »Domna«. Društvo bo pomagalo ženski kmečki mladini predvojaške vzgoje, da bo v februarju odigrala »Maheho in pastorko«. Šahovska sekcija bo odigrala turnir, tamburaški zbor pa bo povečal število svojih članov. Lanj je društvo organiziralo kuharski tečaj, katerega je obiskovalo 40 žena in mladink. Letos pa je v začetku januarja pripravilo šiviljski tečaj, katerega obiskuje 20 mladink. Tudi

Okrajni ljudski odbor Sobota je na prvem zasedanju izvolil med drugimi stalnimi svojimi organi tudi svete. Ti so že začeli delati. Na prvih sejah so se člani svetov seznanili z dosedanjim delom, izvolili svoje odbore in si začrtali smernice za nadaljnje delo. Tako sta svet za prosveto in kulturo ter svet za socialno skrbstvo in zdravstvo sprejela kot eno izmed najvažnejših nalog v bodoče, da bosta v stalnem stiku z občinskimi ljudskimi odbori, odnosno njihovimi sveti preko osebnih obiskov. Člani bodo do 10. februarja imeli seje z občinskimi sveti, jim pomagali pri njihovem delu, odnosno jim bodo na teh sejah dali navodila za delo. Da sta se ravno ta dva sveta odločila za tak način dela z občinskimi sveti, je povsem razumljivo, saj je v tem dosedaj najbolj šenal delo občinskih ljudskih odborov.

Člani sveta za prosveto si bodo poleg tega ogledali tudi šole na terenu, se seznanili s stanjem na posameznih šolah, predvsem z materialno platjo ter drugimi težavami, kar je nujno, če hoče svet v bodoče uspešno reševati obilico perečih problemov na področju šolstva, ki obstojajo v Prekmurju. V prvi vrsti gre tu za odpravo enooddelčnih šol in gradnjo novih šolskih poslopj ter gradnjo najpotrebnejših pomožnih objektov, brez katerih si šole sploh ne moremo zamisliti, kot so stranišča, vodnjaki, drvarnice itd. V tem smislu bodo že skušali vplivati na občinske ljudske odbore, naj to upoštevajo pri sestavi svojih proračunov.

Sveti pri OLO Sobota so začeli delati

Člani sveta za socialno skrbstvo in zdravstvo bodo na občnih in prvi vrsti razpravljali o otrocih, ki so pod skrbstvom, kakor tudi o njihovi uslovi in o njihovi uslovi. Člani sveta za socialno skrbstvo in zdravstvo bodo na občnih in prvi vrsti razpravljali o otrocih, ki so pod skrbstvom, kakor tudi o njihovi uslovi in o njihovi uslovi.

Letni občni zbori in organizacijske oblike Rdečega križa

Skladno z reorganizacijo ljudskih odborov in decentralizacijo vsega upravnega in političnega dela se spremenijo tudi organizacijske oblike Rdečega križa. Krajevni odbori se postopoma odpravljajo tako, da postane osnovna organizacijska enota vaški odbor — to je v krajih, kjer je več vasi tvorilo krajevni odbor. V mestih, ki imajo svoje terenske odbore, bodo najnižje organizacijske enote RK terenski odbori, ki bodo skupno s priključenimi vaškimi odbori tvorili občinske odbore.

Vaški odbori naj bi imeli le 3 do 5 članov, kar bi bilo odvisno od števila članov organizacije — čim več članov, tem več odbornikov. Odborniki morajo biti izvoljeni na letnem občnem zboru, katerega sestavljajo vsi člani v vasi. Ti odborniki naj bi bili obnem odborniki občinskega odbora RK, oziroma, v kolikor bi tak odbor bil preštevilen, bi onj bili obnem delegati, ki bi izvolili izmed sebe občinski odbor. Občinski odbor naj ima nekaj več članov, kakor je vaških odborov — lahko pa tudi vsi člani vaških odborov tvorijo občinski odbor. Ravnanje se je treba po razmerah kraja, pri tem pa stremeti, da bi delo občinskega odbora RK bilo čim boljše.

Sedež občinskega odbora RK naj bo v kraju, kjer je sedež občinskega ljudskega odbora. Občinski odbor RK bodo olajšali delo vaškimi odborom, ti pa bodo kljub temu ostali samostojni, kakor so bili doslej, le s to razliko, da ne bodo povezani neposredno na Okrajni odbor RK, temveč jim bo pri delu in z nasveti pomagal občinski odbor.

Organizacijo Rdečega križa je treba še bolj utrditi in razširiti, kakor je bila doslej. Zato naj se povsod zagotovi princip volilnosti in demokracije. Člani naj izbirajo nove odbore, obnem pa se seznanjajo z delom in nalogami organizacije. Naloga te dobrodelne organizacije so velike prav tako v mirni dobi, kakor tudi v vojnem času. Zato bi naj aktivno sodelovalo vse prebivalstvo, odrasli kot redni člani, mladina in pionirji pa v pomačku. V krajih, kjer organizacije ni, bi jo bilo treba ustanoviti prav v času letošnjih občnih zborov. Zato naj se v takih krajih ustanovijo pripravljalni odbori, ki bodo pripravili občne zbere in volitve vaških odborov.

V odbore Rdečega križa je treba izvoliti ljudi, ki bodo imeli veselje in bodo lahko spolnjevali svoje naloge. Zato naj v odboru ne bodo predstavniki raznih organizacij, temveč politično zreli ljudje, ki bodo imeli tudi nekaj časa za svoje delo v odboru. V odborih naj bi bili tudi zdravstveni in prosvetni delavci, to so učitelji, babice, bolničarji, medicinske sestre itd. S temi pa se je treba še pred izvolitvijo pogovoriti, da bodo res delali. Od odbornikov, ki ne bi delali, ne bi imel nihče koristi; zato takih ljudi rajši ne voliti.

Nova potrdila za dosego pravice do otroškega dodatka

V zvezi z reorganizacijo dodeljevanja otroških dodatkov in da bi se odpravilo neupravičeno prejetanje teh, bodo morali vsi, ki so upravičeni prejemanju otroškega dodatka za svoje otroke, predložiti nekatera nova potrdila in sicer: izjavo o premoženjskem stanju iz leta 1951, ki jo potrdita dve priči; potrdilo občinskega ljudskega odbora o preživljanju in veliposti kmetijskega posestva in davčno potrdilo. Ker bo s tem mnogo dela, ne bodo mogli dobiti teh potrdil vsi naenkrat, zato si jih najprej naj oskrbijo tisti, ki imajo kake davku zavezane dohodke.

Dajmo Prekmurju nove šole

(Nadaljevanje s prve strani)

šol je do sedaj naletelo na precejšnji odpor pri nekaterih starokopitnih ljudeh, ki še vedno ne razumejo, da se učence več nauči v oddelku, v katerem je le en letnik; ne razumejo, da moramo dati našim otrokom večjo izobrazbo, kot smo je bili deležni sami (v osnovni šoli); ne razumejo, da je tudi kmetu potrebna izobrazba, če hoče v bodoče bolje gospodariti; da mu je potrebna večja izobrazba, če hočemo — in to moramo — zgraditi socializem na vasi.

šol je do sedaj naletelo na precejšnji odpor pri nekaterih starokopitnih ljudeh, ki še vedno ne razumejo, da se učence več nauči v oddelku, v katerem je le en letnik; ne razumejo, da moramo dati našim otrokom večjo izobrazbo, kot smo je bili deležni sami (v osnovni šoli); ne razumejo, da je tudi kmetu potrebna izobrazba, če hoče v bodoče bolje gospodariti; da mu je potrebna večja izobrazba, če hočemo — in to moramo — zgraditi socializem na vasi.

šol je do sedaj naletelo na precejšnji odpor pri nekaterih starokopitnih ljudeh, ki še vedno ne razumejo, da se učence več nauči v oddelku, v katerem je le en letnik; ne razumejo, da moramo dati našim otrokom večjo izobrazbo, kot smo je bili deležni sami (v osnovni šoli); ne razumejo, da je tudi kmetu potrebna izobrazba, če hoče v bodoče bolje gospodariti; da mu je potrebna večja izobrazba, če hočemo — in to moramo — zgraditi socializem na vasi.

Nova gimnazija v Soboti

nihi šol, pripravil perspektivni plan bodoče šolske mreže itd.), ni dovolj, da je OLO sprejel na svojem zasedanju perspektivni plan bodoče šolske mreže v Prekmurju, ta plan je treba tudi realizirati.

Za realizacijo tega plana bo treba najiti tudi denarna sredstva, potrebne investicijske kredite; zato se bosta s tem morala baviti tudi Gospodarski in Komunalni svet pri OLO, jasno da tudi Okrajni ljudski odbor kot celota pri sestavi proračuna in dodeljevanja investicijskih kreditov za leto 1953 in dalje.

Jasno je, da vse naenkrat ne gre, toda z malo več dobre volje, bi se stanje že v tem letu v marsičem dalo izboljšati. Če bodo pokazali razumevanje še občinski ljudski odbori, posebno pa še sveti za prosveto in kulturo pri občinskih ljudskih odborih, bi v tem letu vsaj stranišča, vodnjake in ograje lahko uredili pri naših šolah.

Prav je, da se daje prednost gospodarstvu — saj to je osnova — elektrifikaciji naših vasi; zdi se nam pa le nepravilno, da o tako važnem vprašanju kot je šolstvo, na prvi seji novega Okrajnega ljudskega odbora razen tov. Cegnarja, ki je povedal nekaj načelnih misli o vzgoji kmetov, in tov. Rogla, ki se je potem zavzel za šolstvo, ni spregovoril nihče.

Ali ni prav OLO poklican v prvi vrsti, da ustvari materialne pogoje za pravičen razvoj šolstva? Ali ni prav OLO poklican za to, da ustvari objektivne pogoje našim mladini, da bi pridobila čim več znanja? In kje naj ga pridobi, če ne v šoli? Ali ni tudi OLO poklican, da odpravlja zaostalost, nevednost in konzervativnost naših ljudi, ki jo kaj radi poudarjamo? Je poklican in odgovoren, tudi dolžan je delati za vse to.

Poleg okrajnega ljudskega odbora so pa za to poklicani ravno tako tudi občinski ljudski odbori in njihovi organi, predvsem sveti za prosveto in kulturo, ki so bili povsod izvoljeni. Zato v bodoče šolske problematike ne smemo reševati samo šolski upravitelji, učiteljsvo, ali celo samo tajniki občinskih ljudskih odborov — sicer je takih primerov bilo zelo malo — temveč jo morajo s vso odgovornostjo in resnostjo reševati ljudski odbori kot celota v najtesnejšem sodelovanju z množičnimi organizacijami, društvi, učiteljsvom, starši, predvsem pa z volilci na zborih. Ljudski odbori morajo zahtevati od svetov za prosveto in kulturo temeljito analizo vseh vprašanj šolstva na svojem teritoriju. Prav posebno pa morajo to storiti sedaj, ko sestavljajo proračune za leto 1953, da ne bi ravnali pri določevanju vsot za šolstvo mačehovsko.

Šole naj bodo take, da se bodo otroci čimve naučili.

Zato je prav in nujno, da o šolstvu razpravljajo osnovne organizacije ZKJ (ne mislimo tu seveda na čisto strokovne stvari; učne načrte itd.) in tudi OF, kajti to je politična, prav težka politična naloga, katero moramo reševati takoj in z vso resnostjo.

Prav je, da se o ukinitvi enooddelčnih šol, ustanavljanju višje organiziranih šol, o graditvi novih šol, popravilu in napravi pritliklin pri šolah, predvsem pa o bodoči mreži šolstva čim več piše, če hočemo to uspešno, pravilno, čimprej rešiti.

Naši ljudje so voljni sodelovati in pomagati

pr. metrov gramoza in ravnatoliko peska, nabavili in pogasilili precej apna in pripravljeno so denlati še naprej.

Zelo hvalevredno je tudi to, da so pri tem delu pomagali tudi naši vrli granitarji poleg svojih naporne službe pri čuvanju naše meje.

V Bakovcih so na čast VI. kongresa ZKJ in v tekmovalju za volitve v občinske in okrajne ljudske odbore navozili za gradnjo novega šolskega poslopja 200

V Bakovcih so na čast VI. kongresa ZKJ in v tekmovalju za volitve v občinske in okrajne ljudske odbore navozili za gradnjo novega šolskega poslopja 200

V Bogojni imajo za gradnjo nove šole že 16 pr. m. pogašenega apna, nakopano zemljo za izdelavo zidne opeke, nekaj gradbenega lesa za ostrešje. Spomladni bodo začeli izdelovati opeko.

Tudi v Turnišču se že pripravljajo. In v drugih krajih so ljudje že pomagali in so pripravljani tudi v bodoče pomagati pri gradnjah in popravilu.

Toda pri najboljši volji ljudi, občinskih ljudskih odborov in okrajnega ljudskega odbora problem gradenj novih šolskih poslopj ne bo rešen, če nam pri tem ne bodo priskočili na pomoč republiški organi. Zato se pridružujemo članku v »Slovenskem poročevalcu« in prosimo vse merodajne republiške organe, da podprejo iniciativo prekmurskega ljudstva ter pri dodeljevanju investicijskih kreditov za šolstvo ter določevanju globalnih vsot za nove proračune ne pozabijo na Prekmurje in njegovo šolstvo; kajti Prekmurci niso sami krivi, da imajo v šolstvu take razmere, pač pa je to dedičina preteklosti, ki jo je treba čimprej odpraviti.

Tako ne sme naprej, kakor je bilo doslej v kmetijski zadrugi Zgornja Ščavnica

Splošna kmetijska zadruga v Zgornji Ščavnici sodi med najmočnejše zadruga na tem področju, saj šteje blizu 300 članov (po podatkih iz bivših zadrug Ledinek, Žice in Zgornja Ščavnica) in se njen delokrog razteza na več krajev in naselij. Čeprav že posluje dve leti, pa razmere v njej niso posebno rožnate.

Zakaj ta zadruga, ki ima sicer dobre ekonomske pogoje, ni dosegla tistega razvoja, ki bi ga kot zadržna ustanova v pravem smislu besede morala doseči?

V času svojega poslovanja ni opravila tistega poslanstva, ki bi pospeševalo napredek v kmetijstvu. Izjema sta odseka za odkup in trgovino. Živinorejski odsek, ki v zadrugi obstoji le na papirju, ni v poslovnem razdobju ničesar dobrega napravil v korist živinorejcev. Na občnem zboru bo lahko edinolet poročal, da je lani kupil enega piemenskega bika.

Živino so odkupovali ljudje, ki so gledali le za svoj žep, dočim zadržniški od njihovega trgovanja niso imeli nobenih koristi. Svoj posel so opravljali brez vsake kontrole po zadržnem vodstvu. Lesa pa sploh niso odkupovali, temveč so preustili pobudo privatnim nakupovalcem.

Upravni odbor kakor tudi nadzorni organi zadruga niso upravičili zaupanja svojih članov.

Lani se je celo zgodilo, da so posamezni zadržni voditelji s predsednikom na čelu posegli v odkupno kampanjo in kot odkupovalci precej zaslužili. Odkupili so sicer 27 vagonov sadja, vendar pa bi lahko dosegli še večje uspehe, če bi sadije odkupovali po konkurenčnih cenah, kot so to prakticirale sosedne zadruga, ki so na področju Zgornje Ščavnice često nepravilno vsiljevale svojo konkurenco. Tako je radgonska zadruga proti predpisom najela nakupovalce, le-ti pa svoje pomočnike. Ščavniška zadruga je morala drago plačevati prevozne storitve, ker ni imela svojega prevoznega sredstva, t. j. kamiona, ki ga je kupila šele ob zaključku odkupne sezone.

V Beogradu in drugod si je zagurala dobra tržišča in tako tudi zaslužek, ki pa bi bil lahko mnogo večji, če bi zadrugo pravilno vodili.

Tudi trgovski odsek ni mnogo več napravil v dobro kmetijske proizvodnje, saj je kmete zelo slabo preskrboval z umetnimi gnojili in drugimi potrebščinami. V minulem letu so uredili knjigovodstvo, nimajo pa še potrebne evidence nad članstvom. Članski register pomanjkljivo vodi.

in ugotovil tudi več neopracovanih obveznosti iz prejšnjih let. Te obveznosti bo morala zadruga čimprej poravnati.

Na zadnji seji so člani upravnega odbora kritično ocenili svoje dosedanje delo in sklenili, da bodo poživili živinorejski, sadjarski in strojni odsek.

uredili članski register, izterjali dolgove in poravnali vse obveznosti ter do občnega zborna izboljšali poslovanje v zadrugi.

Da bile ti sklepi postali stvarnost? Pošteni zadržniški namreč želijo, da zadržno vodstvo začne delati v njihovo korist, da v praksi spremeni svoj odnos do zadržništva, ki bo poglaval kilec napredka le takrat, če bo služilo našemu kmetijstvu. Sem pa sodi tudi upoštevanje naših zakonskih predpisov in zadržnih pravil, ki so jih zadržniški sprejeli zato, da bi od svoje zadruga imeli tudi korist. Le z uspešnejšim poslovanjem bo zadruga v Zgornji Ščavnici pridobila na ugledu med kmečkimi prebivalstvom in ga privedla do spoznanja, da jim edinolet ona lahko pomaga do večjih uspehov v proizvodnji. -jh-

FRANCOSKA VLADNA KRIZA je začela pri kraju. Novo vlado je sestavil Rene Mayer, sodelovale pa bodo dosedanja stranke »sredina«, toda brez socialistov. Novi PREDSEDNİK ZDA GENERAL EISENHOWER se te dni povzema s svojimi bodočimi sodelavci v vladi o notranjih in zunanje političnih vprašanjih. Pripravlja se na prevzem dolžnosti dne 20. t. m.

Beseda naših bralcev

Pisma vujeca Balaza z Vujdrimlake

SE ENKRAT

Lendava se je razširila

Pod gornjim naslovom je objavil v prejšnji številki Osmurškega tednika dopisnik, ki se je podpisal s -C-, članek, v katerem razglablja o nekaterih vprašanih Lendave. Skoraj polovico svoje dolge razprave je posvetil odgovoru na moje mnenje, ki sem ga pred meseci v članku »Kako se Lendava razvija« zapisal o kinu Nafti v nekaj vrsticah. Zdi se mi, da se zato suče tako dolgo okrog tega, ker drugih, boljših dokazov zoper moje mnenje ni. Ne bi mu odgovarjal na dolgo; saj sem že takrat zapisal, da ni kino glavni vzrok za podeljenost med mestom Lendavo in naseljem Nafta. Nekaj pa tiči tudi v tem. Naj pojasnim podrobneje.

Ker je iz naselja v mesto daleč in slaba cesta — kakor trdi -C- —, je prav tako daleč in enaka cesta iz mesta v naselje. Ker je predaleč v Mestni kino, je predaleč tudi na predavanja, proslave, razne prireditve itd. Ne vem, če bi o tej daljavi toliko razmišljali in se na njo sklicevali, če v naselju ne bi imeli dvorane in kina? Ker je njim predaleč v mesto, gotovo želijo, naj ljudje iz mesta prihajajo k njim ali pa ostanejo vsak za sebe. Tako se vsaj razume iz odgovora. Ti dve mnenji pa sta napačni. Če se Lendavčani ne približujejo rudarjem, se morajo oni Lendavčanom. Kajti če pogledamo iz političnega stališča, bi moralo biti rudarjem bližje do Lendave kakor »meščanom« do njih (namreč merjeno s politično zavestjo, ne z metri). Kako naj drugače rudarski občiji prodrejo v mesto, kakor razglablja v svojem članku tov -C-? Ali to sodelovanje ne bi bilo najlažje vpostavititi in razširiti v kulturno-prosvetnem delu? In ali uspehi tega dela ne bi bili večji, kakor so danes? Zdi pa se mi, da je prav to sodelova-

nje najslabše; pri tem pa tudi dvorana, kjer je kino, igra neko in to precejšnjo vlogo. Sicer tega ne bi čel rudarjem kljub njej ne bi bilo v mesto predaleč.

Se enkrat vprašanje godbe. Menim, da z nazivom »rudarska godba« delovni kolektiv Proizvodnje nafte ne bo pridobil nič, pač pa le s tem, če bo v godbo, ki se lahko imenuje kakorkoli, vnesel rudarski duh. Enako velja tudi za kulturno-umetniško društvo. Kljub temu tov -C- še vedno želi in trdi, naj bo godba rudarska, v njej pa lahko igrajo vsi... In če ne bodo hoteli, kar je že prišlo do izraza, ko se je šlo za naziv godbe. Ali lahko ima delovni kolektiv Proizvodnje nafte godbe le izmed svojih članov? Dvomim, ker je že imel svojo godbo, pa ni uspevala; ker ima svoj SKUD pa ne uspeva, kakor bi bilo želeli. Zato je sodelovanje nujno, če želimo, da

bi se kulturno-prosvetno delo izboljšalo, kajti v mestu, v šolah delajo prosvetni delavci, ki bi lahko mnogo pomagali. V mestu pa so tudi drugi ljudje, ki bi lahko koristno sodelovali. Toda tem je prav tako daleč v naselje Nafta kot rudarjem v mesto. Kdo bo torej naredil prvi korak k zblitjanju?

Menim, da sami materialni pogoji (ureditev ceste, luči itd.) ne bodo dali mestu rudarskega značaja, če rudarji ne bodo širili svojega duha. To dvoje se mora dopolnjevati. Rudarji pa svoj duh lahko širijo le takrat, ko se bodo z »meščani« čim bolj povezovali. Ali ne bi koristilo, če bi odpravili izraze »vsi« in »mi« in bi bili vsi, ki živijo v mestu in naselju le »mi«? Seveda je prvi pogoj za to vsestransko sodelovanje predvsem v kulturno-prosvetni delavnosti. S konovanjem v mestnih trgovinah mesničarjev itd. pa ne bodo ustvarili potrebne povezave. Zato jim nihče ne oporeka, da ne bi smeli imeti svojih

Jože K.

Kako predsednik nadzornega odbora kontrolira zadrugo

Predsednik nadzornega odbora Kmetijske zadruge Markovci je Gustav Veber, šolski upravitelj v Markovcih. Zadrugniki so ga izvolili, ker so mu zaupali in verjeli njegovim izjavam, da bo povzdignil zadrugo poslovanje. Prvo njegovo delo je bilo, da se je sprl z bivšo poslovodkinjo Sidonijo Konkolič, drugo pa, da se je skregal s sedanjim poslovodjem Stefanom Solarjem. Solarju je naročil, da mora v trgovini točiti rum. Ker to ni dovoljeno, se je poslovodja moral zagovarjati, upravni odbor pa je bil kaznovan. Ob zadnji reviziji je Veber namesto štirih sodov vina popisal le tri, kar je dalo razliko 120 litrov in je potem govoril o primanjkljaju 2. ja-

nuarja 1953 je kontroliral blagajniški dnevnik. Po končanem pregledu je podpisal, da je blagajniško poslovanje v redu, čeprav ni zahteval in ne pregledal priloge računov o vplačilih in izplačilih. Kakšna kontrola je to?

V sejni knjigi ni zapisanega nobenega zapisnika. Kako naj bi bil, če ne kontrolira po pravih zadruga. Rašči se poslužuje kakih izmišljotin. Dobiček od sadja smatra za izkušbo in tudi tako tolmači zadruginikom ter s tem dela nezadovoljstvo med člani. Veber pa niti ni član zadruge niti noče vplačati članskega deleža.

T. Z. Markovci

Pisma naših vojakov

MLADINSKEMU AKTIVU G. RADGONE
Dovolite mi, da se vam preko našega Osmurškega tednika zahvalim za Novoletno voščilo ter denar, ki ste ga zbrali ter poslali nam, ki služimo kadrovske rok.

Vsekakor je to lepo za vašo mladinsko organizacijo, ki tako

pridno skrbi za svoje bivše člane. Kakšen občutek sem imel, ko sem prejel Vaše skrbno sestavljeno pismo, iz katerega so se mi nasuli stotaki po postelji! To sem povedal svojim tovarišem in moral sem prebrati pismo pred enoto. Dalj časa smo se menili o Vašem delu in uspehih, kar sem jim moral pripovedovati.

Vaše čestitke in nagrada nam dokazujejo, da ste tudi Vi z nami in boste, če bo treba braniti našo domovino pred osvajačem. Obenem pa ste nam dali vzpodbudo, da se bomo še bolj potrudili pri strokovnem in političnem učenju.

Zelim, da bi v bodoče poročali o svojem delu in uspehih v Osmurškem tedniku, ki se je zadnji čas precej razširil med našimi ljudmi. Posebno nam, ki smo pri vojakih, prinaša mnogo zanimivih novic iz domačih krajev.

Sprejmite tovariške pozdrave od Vašega Ivota.

Z DOBRO VOJO SE VSE PREMAGA

Draga mladina! Ni še dolgo tega ko smo zapustili Vaše vrste in že smo v naši Armadi, kjer smo dočakali novo leto 1953. Lansko novo leto smo praznovali še skupno. Ob tej priložnosti vam pošiljam naše borbene pozdrave in vam želimo srečno in uspešno polno novo leto 1953. ki vam prinaša nove naloge in težave. Toda z dobro voljo boste premagali vse težave. Zato stopate po zahtirani poti tujanske naprej!

Srečno novo leto 1953 želimo tudi svojim staršem, sorodnikom sosedom in vsem znancem! Negotin-Krajina, v p. 6228; Koloman Zibrik, Strankovec; Ivan Balazič, Lina; Nikolaj Šaban, Lendava; dva Stefana Kelenca, G. Bistrica; Stefan Batnik, Sodišinci; Janez Vnuh Horiza; Emil Smodič, Kračič; Ivan Zoldoš Črenovci; Ignac Skarfar, Mostje; Jože Čelar Petanjci; Ludvik Kerec, Cankova; Karol Kožic, Gorica.

Ljutomersko planinsko društvo ima nad 140 članov

Člani Planinskega društva v Ljutomeru so pred kratkim napravili obračun svojega dela, ki je bilo letos kljub nekaterim pomanjkljivostim uspešno in je vzbudilo zanimanje za planinski svet v večjem krogu prebivalcev Ljutomera in okolice. Na občnem zboru so že nasteli nad 140 članov, ki so izrazili željo, da bi društvo prihodnje leto pogosteje prirejalo izlete v planine. Letos je obiskalo Julijske in Kamniške planine nad 30 članov, poleg tega pa so obiskali tudi smučišča na Pohorju, planinsko postojanko na Dolincu in Kapelo. Zlasti pohorski smučarji in očividci Aljaževoga stolpa na vrhu Triglava so se vrnili z nepozabnimi vtisi in spomini.

Tudi prihodnje leto bo društvo priredilo več izletov v alpski svet. Za prvo polletje predvidevajo izlete smučarjev na Pohorje, na Donačko goro in Boč v rojstni kraj maršala Tita — Kumrovec, na Gomilo in v druge letovišcarske kraje v bližini okolici.

Krog ljubiteljev planin se širi tudi na podeželje. Tako so člani društvene skupine iz Lahonec in okolice samostojno priredili izlet na Triglav. Svojemu voditelju in navdušenemu planincu tov Mešku so obljubili, da ga bodo še večkrat spremljali na smelih pohodih. Da bi si planinski šport utrl pot tudi na podeželju, je društveno vodstvo sklenilo da bo s pomočjo mladinske organizacije ustanovilo svoje skupine

v Bučkovič Radgoni, Radencih, Krizevcih pri Ljutomeru, Vinski vrhovih in na Jeruzalemu. Mladinska organizacija in delovni kolektiv državne posestva Jeruzalema sta obljubila pomoč pri ureditvi tamkajšnje postojanke. Člani mladinskega odseka pa bodo vzgajali društveni naraščaj in z izleti vzbujali ljubezen do narave in gora. V društvu namestila so samsoma ustanovili taborniško skupino.

V kratkem bo društvo priredilo zanimivo predavanje o naših planinah. Povabilo bodo izkušnega planinca, ki bo znal nekaj povedati o svojih doživljajih in podvigih. V bližini kulturnega doma bo postavilo propagandni kiosk, ki bo onemljen s slikami naših gora in domačih planincev. Prav tako bodo pridobili kar največ naročnikov za »Planinski vestnik« in začeli pisati društveno-kroniko.

KAM PA V SOBOTO, 17. JANUARJA?

Nikomur drugam kot v Radence, kjer se v prostorih klavarne ob 19. uri prične »PLANINSKI PLES«, ki ga prireja Planinsko društvo iz Ljutomera. Domača kapljica, jedila, Ljutomerski plesni orkester! Vljudno vabljeni!

Etan se mi je sejalo, kak ljudje gučijo, k f svojem pisari samo stenkano no zabavljan. Morti je to resen, ka sen na neštne dobre reči pozaba, ven sen skorok pofosdik vida samo slabe pa tudi zveda sen samo za takše na fseh kunchi na krajih. F toten pismi se čen te ali majkico popraviti, zato poglednimo najprle ta gor v dugi Rožički vrh. Ten doživlj nekaj čudnega! Zadrugini dum je do kraja sezidani, lepo porajhani no pokrit. Notri so tudi fsi meštri že opravi svojo delo. Toga — pr moj kokuš! — ne najdeš nigi indit f celen okraj! Pa so van f tistih bregačah samo bele bogi lidje duma — bogataša nega niet njimi. Polukna sen malo v dvorano, ge so se glih puce no čehalki sukali v lepen starinšen plesi. F prosvetnem štibelci sen met drugimj cajtingami najša tudi naše dumaje. Lidje pa so mi pravili, ka do pre tistemj clovekj, kerj je pisa v jih nekaj ot postenosti, küpili veko brezovo metlo, ka de najpre malo pret svojim pragon pomaja, potlan se te ali naj spravi na druge. Tudi kino majo v dumj, samo film se rat-trga — mortj je tote falinge tista puca kriva, keka zmiron polek operatera v jegovi kobečji čipi pa sikozič lukjo luka. Otot se pre dosta bole vidi pa tudi toplo je polek jege. — Potlan sen vdrupaj na po pol metra globoken blatj prta Kapelj no vidi, kak zadrugini pridno regulijo na toplen sevri — tse pres, prof.

fajmeštrof no menihof no pres sposojenih penes. Pohvalili so se, ka do dobij za fskajsi lajnjski tabrh 200 dinarof, ot ležišega dela pa 150. Skorok se pre namenijo oženiti še z zadrugoj Rački vrh no napraviti tan tudi zadrugini štacün.

Najbrže majo svoje računske bukvice bole v redi kak tan v Vinskih vrbeh, ge so kumaj zaj začeli fciup spisavati, keko so zadrugini lani delali. Meli do precik hüdo delo, ven se je že dostakeri cegle zgüba ali pa ga sploh neje blo. To do pač bole okrogli računji!

Zaj pa sen s hvaloj že na kuncil! Za zadrugo f Stroji ve, si nemren nič drugega povedati kak to, ka majo pret svojim velkin dumom veko mlako no takšo nezarensko blato, ka je ovi den celo traktor s prkolico vjen optiča, dere je šteja pret magacin zapelati. Či čes tan f kancijoj priti, je najbolje, ka si kaksi stari čun sobon prvlečeš — do šodra pa majo samo dobre pol viure. Eni pravijo, ka do si zadrugini rajši helikopter z Amerike naročijo.

To so van v Apačah že bole praktični lidje duma. Tan so si ot patme do zadrugini štäl že teko slame navlekli, ka greš fčista po sühen, čj pa padneš, si nemreš reber potreti, ven zletiš na mehko. — Na mehko tak kak mačk a fse štiri noge je padna tudi tisti clovek, kerega so negda pot lotmerškaj vüro zavolo nekich zmešanich računof tak pohvalili, kak se te

mi šika, zaj pa je znavi pr potjetji Zadrugin v Lotmerki, ka živino nakupüve. Morti so ne najši drugega za toto službo, kerega bi lidje no jegovi pajdašj tak dobro poznali kak jega.

Lotmerčan bi radi vidil, ka bi zmiron več lüčkih lidj k jin hodilo. Či četo to, te morejo malo bole za ret skrbeti. Tak julija, augusta, dere je süša, naj popravijo cevi na strehah no žlebe, ka neče žjih teklo kak s škafof, ali pa naj bar fskaksemi lüčkemj clovekj staro marelo posodijo. Zaj si pač mislijo: čj si si že v naših oštarijah no naleja guta, lahko dobis nekaj mokrote za šjak — pa še fčista zabada!

Pa tudi druge reči so tü no tan narobe. Či si čes v bufeti na štacijoj špicar privoščiti, ga moreš stoječji spiti, na mizah pa stojijo narobe obrjeni stoli. Zato sen etan enok stopa rajši v restoracijo. Tan pa ti je bila gromozenska sila, ven se je kel-narčj jako na nekich sestanek midio! Naleja mi je tak mujmo gredečki 2 deci nekše smetlive čüce no jo fajn zaračünila. K je nebi jas še dale midija, sen spija samo pol štüca — več tudi nebi moga — te pa je že lehkih nogaç otmägla ta prta mesti.

Toto lotmerško vino je blo drago, še dražišo pa točijo tan v apački općinski oštariji. Čj daš za 3 deci 100 dinarof, te dobis glih 16 dinarof nazaj. Tak te pride liter apačkaja speciala na celih 280 dinarof — takšega pa še najne v Marprugi ali Lüblani ne točijo! Morti pa je tak zavolo dvojne nobl postrežbe — oštarijaš ti vino prnese, jegova žena pa pobira penese. Morti pa so tote cene krivi tisti pičci, kerj radi platiti pozavijo — takših je pre ne malo — potlan pa se jako čüdijo, kak se jin je moglo kaj takšega prpétiti, ven so meli samo silo dumu.

Ja, čj je sila, te je vrak! Tak so rekli tudi požarniki v Žiberčih, dere so f svoj dum napelali elektriko. Ka se nebi preveč zadržili, so rajši otpevali tote naše cajtinge, zaj pa de se šteja najbrže z meson no klobasami mastiti — ven pofosdik kolini-jo. Miličniki no lidje ga že iščejo pa ga majo pre že na pikli. Tudi zajega vala stara pametna reč! Fska sila do drugega vremena! To sen fčask sküsa tudi jas,

Vaš vujec Balaz.

Britanski ministrski PREDSEDNIK CHURCHILL je končal svoja posvetovanja z generalom Eisenhowerjem. O njih niso izdali uradnega poročila. Morda bodo postala javnosti dostopnejša šele potem, ko bo general Eisenhower prevzel predsedniške posle.

OBRTNA ZBORNICA NE MARA TAKIH OBRTNIKOV

Dimnikarski mojster Kristofič s Cvena je šest mesecev zaposloval svojega vajenca Stanka Klopčeta, ne da bi z njim sklenil učno pogodbo. Pošiljal ga je po vaseh samega, da je moral čistiti dimnike. Kljub temu pa mu ni dajal z zakonom predpisane plače. Poleg tega ga je uporabljal, kakor tudi drugega vajenca, za razna poljska in hišna dela. Pri tem ju je zmerjal in Klopčeta celo pretepal na polju pri oranju. Kristofič je pošiljal svojo hčerko Marijo, da je šla po vaseh pobirat plačilo za storitve. Nekateri kmetje pa vedo povedati, da so morali plačati tudi za delo, ki ni bilo opravljeno.

Zato je Obrtna zbornica v Ljutomeru pripravila sodniku za prekrške, naj Kristofiču poleg naširokaje kazni odvzame tudi obrtno dovoljenje. Takih mojstrov ne rabijo naši ljudje niti jih ne marajo med seboj obrtniki.

Zapustil nas je član našega kolektiva tov.

Radivoj Velikonja

tajnik podjetja in član osnovne organizacije ZKJ. Dobrega tovariša in zavednega borca v času NOV in izgradnje socializma bomo ohranili v trajnem spominu!

Delovni kolektiv, osnovna organizacija ZKJ in sindikalna podružnica Proizvodnje nafte Lendava.

Po dosedanjih podatkih bo do 15. februarja v okraju 15 društev »Partizana«, ki bo imel v svojih vrstah blizu 700 aktivnih in 600 podpornih članov ter nad 2000 pionirjev. Te številke nam dokazujejo, da bo »Partizan« v prihodnosti lahko odigral važno vlogo pri vzgoji naše kmečke mladine.

Skoraj vsa društva se bojujejo s težavami, ki jim ovirajo uspešno delo v zimskih mesecih. Marsikje nimajo telovadnice in

PO PREKMURIJU in PRLEKVIJU

Ivan Radak

Minulo soboto, 3. januarja, so pokopali v Lendavi tov. Ivana Radaka, člana ZKJ in bivšega tajnika Delavskega tehnikuma in Rudarske šole pri Proizvodni nafte v Lendavi. Kot zvestega in požrtvovalnega borca za lepšo bodočnost ga je na njegovi zadnji poti pospremlilo okoli 500 ljudi iz Lendave in okolice. V sprevedu je sodelovala tudi godba na pihalih iz Sobote. Delavnemu in vzornemu komunistu so prinesli delovni kolektivi, organizacije, šole in posamezniki mnogo vencev.

Na njegovem domu se je poslovil od njega tov. Jože Varga, član Ind. komiteja ZKJ, ki je prikazal njegovo težko pot življenja že od zgodnje mladosti, ko je izgubil svoje starše. V predvojni Jugoslaviji je postal

aktivni podoficer, ki je ob zlomu 1941. leta ostal zvesto svojemu narodu. Zajet od okupatorja je bil odpeljan v internacijo v Nemčijo, kjer je junaško prenašal vse muke in bodril mnoge trpinčene, da bo nekoč napočil lepši dan in zasijalo sonce svobode. Njegove želje so se uresničile, vendar mu je internacija pustila rane, ki se niso zacelile, kljub mnogemu zdravljenju je 1. januarja umrl.

«Njegovo delo bo ostalo vsem svetel zgled komuniste», je dejal tov. Dušan Petrovič pri njegovem odprtem grobu, «kako se je potrebno boriti, vzgajati in ostati zvesto svojemu ljudstvu v borbi za lepšo bodočnost naše socialistične domovine, katero je tako ljubil.» B

PRISPEVEK ZA ONEMOGLE V RAKIČANU

Tov. dr. Gustav Rosina, odvetnik v Soboti, je nakazal upravnemu domu onemoglih v Rakičanu 1000 din, iz kazenske zadeve Marije Flisar iz Sobote, za potrebe oskrbovancev. To je prvi primer, da se nekdo spomnil na to dobrodelno ustanovo in ji materialno pomagal. Morda ga bo še kdo posnemal.

PREVIDNOSTI NI NIKOLI PREVEČ

Pred dnevi se je Peter Kaučič od Miklavža odpravil na dom Martina Kolariča iz Obreze v ptujskem okraju in se z njim pogodil za kravo. Kolarič mu je tokrat jamčil, da je krava zdrava in plodna. Kupec mu je verjel in zanjo plačal 27.000 dinarjev. Ko jo je brez živinskega potnega lista prignal v svoj hlev in jo nekaj časa hranil, je ugotovil, da je v resnici kupil jalovo in bolno kravo. Zato mu ni preostajalo nič drugega kakor da je goljufu prijatelj Ljudski milici, ki bo že poskrbela za primerno zdravlilo.

Zato se varujmo goljufov in mešetarjev, ki prežijo za lahkim zaslužkom, in zahtevajmo živinski potni list, ko bomo kupovali živino. Tudi pri kupčiji z živino moramo biti previdni, sicer se nam lahko zgodijo neprijetnosti.

VANČAVAS

Mladinci v Vančavasi pridno igrajo šah in se pripravljajo na izbiro prvaka šaha v vasi. Med njimi je nekaj dobrih igralcev kot so Gabar, Miholič in Štefanec, zato bo borba za prvaka napeta in ostra.

Tudi prebivalci Vančavasi se že veselijo elektrike, čeprav jim še ni zasvetila. Upajo, da bo kmalu. Transformator so že postavili v surovem stanju skupno z vaščani Borejcev in Rankovcev. Prebivalstvo teh krajev pa se trudi še naprej, da bi jim elektrika čim prej zasvetila.

8. januarja so v Vančavasi pokopali najstarejšega vaščana, 87-letno Elizabeto Barbarič.

Janez Svajncer:

(15)

STRELI NA MEJI

«Da, vaše odgovorno delo je zelo naporno. Za vse nas skrbiti in varujete, da se nam ničesar ne zgodi.»

«Svojo dolžnost opravljam z veseljem, samo da je ljudem dobro.»

«Figo je dobro,» je uslo Anzi. Vino in Maričeve besede so ga pogrele, da bi najrajši udaril po mizi.

V gostilno je stopil kmet Jurij Bacman, znani kvartač. Maček mu je ponujal roko. «Kje hodiš, stari grešnik, dolgo te že nisem videl. Bomo spet malo zaigrali?»

«Da bi? Ne vem,» je Jurij skomizgnil z rameni in si prižgal debelo cigaro.

«Prisedi, Jurij. Kaj si tako čemeran?» je vprašala že nekoliko omotična Kegleca.

Jurij je zamahnil z roko. «Vedno se ne morem smejať. Dovolj je križev in skrbi.»

«Nič se ne pritožuj preveč. Vsak ima svoje težave. Daj, spi kosorec, da boš malo pozabil in se ne boš tako kisló držal, kakor gospod učitelj, ki pije samo kisló vodo.»

«Mati, bodite tiho,» je vzdihnil Keglecin Franček, in položil položil prst na usta.

«Nič nisem rekla takega, da bi se komu zamerila.»

«Voda še za čevlji ni dobra, gospod učitelj, kako vam bo šele po črevesih razsajala.»

«Gospod učitelj že ve, zakaj ne pije vina,» je pomežiknil Maček Juriju. Lina pa se je zavzela za učitelja. «Gospod Breznik lahko pije, kar sam hoče. Nobenemu nič mar. Če boste spili polovnjak, on vas gotovo ne bo zasmehoval. Zato pustite tudi vi njega.»

Breznik je razumel šabo in odgovoril: «Na dobro zdravje vam vinu in meni s kisló vodo.»

Zdaj se je razživela tudi Cmagerjeva miza. Šentpavelska imenitna družba se je imela dovolj opraviti s seboj. Tudi orožnika sta postala glasna in se neprestano smejala.

Prijeli so nevarnega tatu

Postopač in delomrnez Andrej Vukovič je začel svojo škodljivo kariero takoj po osvoboditvi, ko je Mirku Vukoviču iz Martinovskega vrha odnesel novo moško obleko, čevlje, denar in druge potrebščine, ukradel moško kolo izpred poslopja hotela »Beograd« in izginil neznanokam z drugim kolesom, ki ga je odpeljal izpred hotela »Sršen« v Ljutomeru. Zaradi teh tatvin, ki jih je izvršil od maja do oktobra 1945, je bil kaznovan z 8 meseci prisilnega dela.

Toda ta kazen ni vplivala nanj poboljševalno. Ko je prišel naslednje leto iz zapore, se je zaposlil pri Mariji Peklerevi v Ljutomeru in ji po krajšem službovanju ukradel os od kolesa, oblačila, veržice in druge predmete. Novembra istega leta je nekemu potniku ukradel kolo izpred Zemljišve gostilne

v Stročji vasi. Drugo dejanje njegove kriminalne igre je spet zaključilo sodišče, ki ga je za eno leto in osem mesecev poslalo med rešetke.

Brž ko je prestal kazni, mu tatinska žilica ni dala miru in je v tretjič poskušal srečo. Preiskovalni organi so mu kaj kmalu prišli na sled in mu preprečili njegovo delo. Iz zapore, kjer bi moral pet let sedeti zaradi številnih tatvin, je pobegnil in se napolil v Dravsko Središče, kjer je zdravniku dr. Bežaku vzel molzorno kolo in z njim izginil neznanokam. Lani septembra se je pojavil v Ljutomeru in se izdal za pleskarja. Najprej je v Štrigovi na sejmu ukradel dvokolo. Dne 8. novembra pa je obiskal ljubtomersko kolidvorsko restavracijo, kjer je hotel »prepleskati« prostore, in je potem, ko si je temeljito ogledal položaj, ukradel Martinu Makovcu iz Stročeje vasi harmoniko. Otmarnju Ferlugi iz Radomerščaka pa moško dvokolo. Oškodovanci so zadevo pravočasno prijavili preiskovalnim organom, ki so kmalu našli sled za storilcem in ga napolned znova vtaknili pod ključ. Preiskava še vedno traja, saj se vsak dan prijavljajo nove priče, ki z dokazi obremenjujejo nevarnega kriminalca.

Izsledeni Vukovič je zelo zakrknjen nepridiprav, ki je že večkrat hotel z lažjo prevariti preiskovalne organe, ki so kmalu zvedeli za njegovo ime. Izogibal se je odgovorom, če je bilo treba povedati, kdaj in kje je rojen. Čeprav imajo preiskovalni organi v rokah podatke, da je rojen 1922. leta, še vedno vztrajno trdi, da se je rodil 1926. leta. Tudi njegove izpovedi v zvezi z rojstnim krajem se ne ujemajo s stvarnimi podatki.

Le budnosti in pripravljenosti naših preiskovalnih organov imajo naši ljudje zahvaliti, da so se znebili nepridiprava, pred katerim ni bilo varno nobeno premoženje. Gornji primer pa hkrati dokazuje, da je delo preiskovalnih organov lahko uspešno, če jim naši ljudje pri tem pridno pomagajo.

času je uprizorila že tri igre. Največji uspeh je dosegla zadnjo nedeljo z uprizoritvijo Cankarjeve drame »Kralj na Betajnovi«. Kljub temu, da je večina mladih igralcev bila prvič na odru, je upeh bil zadovoljiv. Bilo je nekaj pomanjkljivosti, ki pa se bodo dale sčasoma odpraviti.

Mladina je žrtvovala mnogo prostega časa za priprave iger. Z lastnimi močmi si ureja oder. Dela pa bi se oprjela še z večjim veseljem, če bi bila dvorana v združnem domu, ki že tri leta čaka na dograditev, enkrat dokončno urejena. Posebno hvaležna pa je vaškim učiteljem, ki najdejo poleg svojega dela še vedno toliko časa, da ji pomagajo.

PIONIRJI V VELIKI POLANI SO DOBILI 96 KNJIG

Dedek Mraz je prinesel pionirjem v Veliki Polani 96 knjig; 92 jim je poslal Svet za prosveto in kulturo pri Vladi LRS, 4 lepe knjige pa pisatelj, domačin Miško Kranjec. Poleg tega jim je dedek Mraz razdelil tudi druga darila, kot bonbone, kekse orehe in sendviče. Za obdaritev so prispevali Kmetijska zadruga Velika Polana 5000 din, Občinski LO Polana 2000 din, Rdeči križ Velika Polana 500 din, Gasilsko društvo 500 din, Pionirski svet 4000 din in OLO Sobota 4000 din. Starši pa so prispevali različna živila za pripravljanje pečiva.

Pri pripravljavanju Novoletne jelke so posebno delali nekateri člani Pionirskega sveta s predsednikom Zaprčim, nadalje vse učiteljstvo, od vaških žena pa sta največ naredili Ana Žakoc in Marija Hojzan. Gotovo bo prihodnje leto sledilo več žena že njenemu zgledu. Delovni ljudje na vasi pa so pokazali veliko ljubezen do svojih otrok in se veselili skupno z njimi. Zato je pričakovati, da se bo iz takega razpoloženja porodilo Društvo prijateljev otrok.

K. F.

SREDNJBISTRŠKI MLADINCI NA ODRU

Mladina v Srednji Bistriči se že dve leti uspešno udeležuje v kulturnoprosvetnem delu. V tem

RAZPORED OBČNIH ZBOROV PGD OKRAJA SOBOTA

RAZPORED OBČNIH ZBOROV PGD OKRAJA SOBOTA

V januarju: 17. ob 14. uri Gor. Lakoš, ob 17. uri Gaberje; 18. I., ob 14. uri Pina, ob 17. uri Dolina; 23. I., ob 8. uri Adrijanci, Peskovci, Stanjevci, ob 13.30 Lucova, Gor. Petrovci; 24. I., ob 13.30 Grad, Vidonci, ob 14. uri Golgavas, ob 17. uri Dolnja Lendava; 25. I., ob 13.30 Prosečka vas, Poznanovci, Kuštanovci, Dolina, Bokračci, ob 14. uri Hotiza, ob 17. uri Kapca; 26. I., ob 8.30 Domanjševci, Lončarovi, Kukeč, Krnci, ob 13.30 Kržiževci, Kančevci, Ivanovci, Andrejci; 27. I., ob 13.30 Markiševci, Nemčevci; 28. I., ob 8.30 Moravci, Mlajtnici, Bogojina, ob 13.30 Filovci, Ivanjci, Tešanovci; 30. I., ob 8.30 Gor. Moravci, Fokovci, Moravci, ob 13.30 Gor. Tešanovci, Selo, Motvarjevci; 31. I., ob 14. uri Mostje, ob 17. uri Trilminci. I. II., ob 14. uri Duglovaške gorice, ob 17. uri Centiba.

Naročamo vsem PGD, da pošljejo zapisnik občnega zbornice najpozneje v 8 dneh po zboru. Blagajnik, plačanje naročnino za Gasilski vestnik, Obmurski tednik in prispevek za gasilski bilten. Gasilci, študirajte in naročajte gasilske knjižnice števil 1 in 2.

Okrajna gasilska zveza Sobota

OBJAVA

Pozivajo se vsi polkvalificirani in priučeni gostinski delavci iz vseh sektorjev lastništva, ki imajo najmanj 3 (polkvalificirani) odnosno 5 (priučeni) let delovnega staža v gostinstvu, a nimajo potrebne gostinske izpita, da se prijavijo pri Gostinski zbornici v M. Soboti, da bodo obiskovali dvomesečni tečaj ter opravili zaključni izpit. Kdor od navedenih ne bo obiskoval tečaja in ne bo opravil izpita, ne bo mogel biti zaposlen v gostinstvu kot vodilna ali kvalificirana gostinska moč. Prijavitelj se je treba do 25. januarja 1953.

Gostinska zbornica

OBVESTILO

Mladinski aktiv v Otovcih priredi 25. januarja tega leta smučarsko tekmovanje na progi 500 m. Vabimo vse smučarje izven Občinskega komiteja mladine Mačkovič in smučarje TVD Partizan, da nas predhodno obvestijo o svojem prihodu.

Vsak teden ena

V SOBOŠKI GOSTILNI

Kmečki očane (začuden): «Po koliko na računate vino?» Natakari: «Po dve sto dvajset.» Kmet (še bolj začuden): «Kaj je to vaše vino raslo v Jeruzalemu ob Kristusovem grobu?» Natakari (veselo): «Zakaj? Je tako dobro?» Kmet (jezno): «Ne tako dobro, temveč tako drago.»

VREMENSKA NAPOVED

za čas od 15. do 22. januarja

Okrog 16. jan manjše snežne padavine, sicer suho, pogosto mrak; jasno. V jasnih nočeh ostrejši mraz. Podnevi temperatura okrog ničle.

PRODAM kovaški vrtilni stroj, velik, ki se lahko uporablja tudi na električni pogon. Kurronja, kovač, Moščanci 49.

«Da, podnarednik sem, to je treba vedeti. Vsake ne bom pogledal. Biti mora delavna in... bogata.»

Vinko se je vedno bolj zabaval, saj je vedel, da podnarednik misli resno.

«All jo boš poročil?»

«Star sem dovolj in večno brez ženske ne bom mogel živeti. Pravzaprav se mi ne treba takoj ženiti. Zaenkrat je dovolj, če najdem deklo, da mi bo pomagala preganjati dolg čas na meji.»

«Kar tako naredi, kakor si rekel,» je pribil Vinko in komaj čakal, da bi podkupil granicarja.

«I, zdaj sem se spomnil. Kako bom pa našel deklo? Ne morem nagovoriti vsake, ki jo bom srečal.»

Vinko se je komaj ubranil smeha, vendar se je zadržal in resno pojasnjeval: «Vidiš, pri nas je tako, kadar hočeš spoznati deklo, najlaže je v nedeljo pred cerkvijo. Ljudje prihajajo k maši. Ti se postaviš tam, od koder vidiš na vse strani in čakata na priložnost. Med dekleti si izbereš tisto, ki ti je najbolj všeči. Nje ne smeš več pustiti na miru. Ibi moraš za njo tako dolgo, dokler se ne bosta srečala na samem. Takrat ji porediš: «Deklina, kam se ti tako muči? Cakaj me no malo. Rad bi govoril s teboj. Ti si mi zelo po volji.» Če ne bo odgovorila in bo šla dalje, pojdi za njo in ji med potjo pihaj na dušo. Pripoveduj ji, kako je lepa, da ji je podobna roži ali mladi smreki, kar imaš pač rajši in ji povej, da jo boš prišel klicat pod okno. Če se zdej ne bo odgovorila ji reči, da je najlepša, kolikor jih poznaš daleč naokoli. Obljubi ji tudi vrečko sladkorčkov, ki jih ji boš prinesel pod okno. Sedaj natančno glej, kaj bo napravila. Če se ji bodo podelile slane, je toliko, kakor da te že komaj pričakuje.»

Joco je tako zaverovan poslušal, da niti ni opazil granicarja, ki je gnil mimo njiju priletnega moškega z uklenjenimi rokami na hrbtu. Vinko je postalo vroče in si je nehote odpel srajco na vratu. Najbolj se je zdržnil, ko je videl, kako je granicar neznanca suval s puškinim koptolom.

Joco je navdušeno pritrdil: «Tako bom napravil. Če treba, bom kupil za pet dinarjev sladkorčkov. Še nekaj mi povej, Katera, misliš, bi bila zame?»

«Poiskati si jo boš moral že sam,» se je navidez branil Vinko.

«Pomagaj mi. Ti poznaš vsa šentpavelska dekleta. Boš rekel besedico zame?»

(Nadaljevanje sledi)

TEDENSKI KOLEGAR

Petek, 16. jan. — Tomislav, Oton Sobota, 17. jan. — Anton Pušc, Medelja, 18. jan. — Vera, Priška Ponedeljek, 19. jan. — Iltanmir, Marij Torek, 20. jan. — Boštjan, Fabijan in Sebestijan

Sreda, 21. jan. — Neža Četrtek, 22. jan. — Vincenc Petek, 23. jan. — Rajko Sobota, 24. jan. — Timotej, Felician Medelja, 25. jan. — Trpimir, Pavel Spr.

GIBANJE SONCA: v petek, dne 16. januarja vzhod ob 7,40, zaide ob 16,43, dolžina dneva 9,03; v četrtek, dne 22. januarja vzhod ob 7,36, zaide ob 16,51, dolžina dneva 9,15.

GIBANJE LUNE: prvi krajec 22. jan.

SPOMINSKI DNEVI: 17. jan. 1943. leta se je pričela četrti sovražna ofenziva proti enotam NO in POJ. — 21. jan. 1942. leta je umrl Vladimir I. Lenin, veliki voditelj delovnega ljudstva vsega sveta, vodja in organizator Boljševičke partije in ustanovitelj Sovjetske zveze. Rojen je bil 22. aprila 1870. — 23. jan. 1878. leta je bil rojen Oton Zupančič, veliki slovenski pesnik. Umrl je 11. junija 1949.

KINO

SOBOTA predvaja 16. do 18. jan. amer. film »VELIKI GREŠNIK«; 20. do 22. jan. jugoslovanski film »HOJA LERO«. LJUTOMER predvaja 18. jan. nemški film »STREL SKOZI OKNO«; 21. jan. angl. film »NJIM PRIPADA SLAVA«. RADONA predvaja 17. in 18. jan. amer. film »VRNITEV« in kratki film »MESECNIK JLA 11«; 21. in 22. jan. italijanski film »JUNAK CESTE« in kratki film »POD PADALOM«. GRAD predvaja 17. in 18. jan. avstrijski film »CARLJIVI GOLJUF«; 24. in 25. jan. jugoslovanski film »CARBNI MEČ«.

MALI OGLASI

PRODAM stabilni motor 6—8 konjskih sil, znamke »Simplex«, na bencinski oziroma petrolejski pogon. Naslov v upravi lista.

PRODAM STAVBIŠČE, 41 arov, z vodnjakom, 1 ha orne zemlje in 14 arov gozda v Pucovcih. Poizve se v Pucovcih števil 71.

PRODAMO lepo enostanovniško hišo s trgovskim lokalom v Lipi, lepo majhno posestvo v Gradišču in Zevavljah, več eno- in dvostanovniških hiš v Mariboru, Celju in Ljubljani, lep umetni mlin v Slovenjem Gradcu in razne druge nepremičnine širom Slovenije. Realitetna agencija Maribor.

KUPIMO enostanovniško hišo v Murski Soboti, Ljutomeru, Ptujju in drugih krajih Slovenije ter v samem Prekmurju, ravno tako tudi vodne ali umetne mlina ter razna posestva. Realitetna agencija, Maribor, Slovenska 13.

PRODAM popolnoma nov petceni radioaparar »Baltik« z magičnim očesom. Jože Vršič, Pristava 25, p. Ljutomer.

PRODAM VINOGRAD, stavbo s prešo, gozd in sadovnjak v Ljutomerških gorah, eventualno menjam za manjši kompleks vinograda. Naslov v upravi lista.